

Justitsministeren (Bülou): Jeg maa bringe en Tak for den velvillige Behandling, som dette Lovforslag i det hele og store har faaet. Jeg maa især takke det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen), fordi han har givet sin Tilslutning til alle de Ændringer, som Justitsministeriet har følt sig foranlediget til at foretage i Forslaget, saaledes som det kom fra Kommunalbestyrelsen. Men naturligvis har Justitsministeriet følt sig i høj Grad bundet til Forslaget, som det forelaa fra Kommunalbestyrelsens Side. Det havde jo dér været Genstand for en meget grundig og langvarig Behandling, saavel i Magistraten som i Borgerrepræsentationen, men man var tilsidst enedes om det Forslag, der indsendtes til Justitsministeriet, som derfor naturligvis maatte respektere det saa vidt gørligt. Paa den anden Side maatte Ministeriet selvfølgelig foretage Ændringer, navnlig paa de Omraader, hvor man mente, at Forslaget kunde være stridende mod anden Lovgivning, særlig mod Grundloven. Derfor kommer ganske naturligt den Modsætning frem, som der var mellem det 3die og 5te Medlem for København (Christiansen). Det ærede 3die Medlem var glad for Justitsministeriets Ændringer, det ærede 5te Medlem, der er Medlem af Kommunalbestyrelsen, og har været Medlem af det Udvalg, der har lavet Forslaget, var derimod ikke tilfreds med dem, og det er jo ganske naturligt. Men naar det ærede 3die Medlem havde ønsket, at Ministeriet skulde være gaaet endnu videre, tror jeg ogsaa, at man netop har handlet rigtigt ved ikke at gaa videre. Jeg tror, at man har skiftet Sol og Vind nogenlunde lige, men selvfølgelig kan jeg forhandle om de enkelte Punkter, hvor det maatte findes fornødent.

Der var særlig en enkelt Paragraf, som det ærede 3die Medlem fremdrog, nemlig § 18, hvis Bestemmelse han fandt noget ubillig. Den gaar ud paa, at naar der ved en bestaaende Gade, hvis Retningslinier ikke ere bestemte i Henhold til denne Lov, og som ligger udenfor den gamle Bys Grænser, agtes opført en Nybygning, kan Magistraten forlange, at den holdes i en Afstand af indtil 10 Meter fra Gadens Midtlinie. Det Stykke, Ejeren skal bygge tilbage, faar han efter Bestemmelsen i samme Paragraf intet Vederlag for, hvilket det ærede Medlem fandt ubilligt, og andre ærede Medlemmer have sluttet sig til ham. Jeg synes dog ikke, at Ubilligheden er saa stor. Det maa jo nemlig erindres, at den paagældende Ejer opnaar en Fordel ved, at Gaden bliver bredere, maaske vil alene

den Omstændighed, at Gaden bliver bredere, forøge hans Ejendoms Værdi. Men dertil kommer yderligere den Omstændighed, at han har Ret til at bygge højere paa den paagældende Grund, end han havde, hvis denne Udvidelse ikke havde fundet Sted. Altsaa, det, han taber ved at maatte afstaa en Del af sit Areal, indvinder han ved at kunne bygge højere. Selvfølgelig skal Grundlovens § 82 respekteres i sit fulde Omfang, men der staar jo heller ikke dér, at Ejeren skal have mere end fuld Erstatning. Naar den paagældende Ejer faar fuld Erstatning efter Kommissionens Skønnende ved, at han faar Ret til at bygge mere paa sin Grund, maa det være tilstrækkeligt, og derfor er Bestemmelsen ikke ubillig overfor den paagældende Ejer.

Dernæst har man fra forskellige Sider omtalt Bestemmelsen i Slutningen af 3die Stykke af § 34. Der er blevet sagt, at der deri ligger en Inkonsekvens fra Ministeriets Side, at man ikke har villet optage Bestemmelsen om Omlægning og saa alligevel har optaget Bestemmelsen paa dette Punkt. Det synes jeg nu ikke. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds sagde, at der var ingen Forskel i Princippet. Det tror jeg nu for det første, der er, og i alt Fald er der en stor Forskel i Realiteten, det vil sige, i det praktiske Liv. Lad mig nu tage det Eksempel, at der i det ene Tilfælde er Tale om en Ejendom i Frederiksberggade ved Raadhuspladsen, og at man saa kan faa en Ejendom i Stedet derfor paa Hjørnet af Kattesundet eller Gl. Torv, og at der i det andet Tilfælde er Tale om en Ejendom, hvorfra der bliver taget et lille Stykke, og hvor man saa til Gengæld for det, der er taget fra venstre Side, maaske faar noget paa højre Side. Der forekommer mig at være en stor Forskel paa de to Tilfælde baade principielt og i Virkeligheden, og jeg synes, at det Præcedens, der haves fra tidligere Lovgivning, netop taler for den Undtagelse, Justitsministeriet har gjort. Jeg finder i Modsætning til det ærede 8de Medlem for 2den Valgkreds (Sylov), at der er en Analogi imellem Loven af 28. Maj 1880 § 19 og Bestemmelsen her i § 34. Det er i begge Tilfælde til den Ejendom, man har, at man faar et yderligere Jordstykke til Gengæld for det, der bliver taget fra en; det staar i Forbindelse med den Ejendom, man har, det er ikke en helt ny Ejendom, man faar. Det er krydsende Hensyn, der gøre sig gældende, Hensynet til den enkelte Ejer paa den ene Side og til Magistraten paa den anden Side. Under den nu bestaaende